MEIDÄN KESKEN

YHTEYSHENKILÖT

HELSINGIN SEUTU:

Iija Ignatiew, Siilirinne 17 B, 01450 Vantaa p. 09-8722868, 040-5235523 ja Marika Rinno, Temppelikatu 2 D 41, 00100 Helsinki p.09-448509,

040-5634341, marika.rinno@iki.fi

HĂMEENLINNAN SEUTU:

Tarja Bärn-Fagerlund, Muuraantie 3, 14610 Lepaa p. 03-6717016, 040-5043900

KOUVOLAN SEUTU:

Outi Haapamäki, Valtatie 1110, 47200 Elimäki p. 05-3822120, 040-5730855

LAHDEN SEUTU:

Mikko Virtanen, Kerintie 47, 15500 Lahti, p. 03-8283128 (t), 03-7820175(k)

SEINĂJOEN SEUTU:

Susanna Viljanmaa, Metsolantie 2 E 25, 60100 Seinäjoki, p. 06-4140663

TAMPEREEN SEUTU:

Tuula Saaristo, Tanhuank. 48 C 29, 33560 Tampere, p. 03-3561430, 050-3583879.

TURUN SEUTU:

Janiika Ojala, Nurmelantie 5 C 10, 20780 Kaarina, p. 02-2302858 (koti), 0400-827389, työ/fax 02-2443229 jj.herkku@kolumbus.fi ja

Timo Forstén, Piispankatu 4 as.17 20500 Turku, p. 040-5473832

...

KOLME ILOISTA KLUBILAISTA TURUSSA 20.3.1999

Pieni- ja Isokenkäiset ry:n Turun ja Porin alaosasto järjesti 20. maaliskuuta 1999 jäsentapaamisen. Paikalle saapui kolme aktiivista jäsentä. Keskustelussa käytiin läpi toiminnan aktivoimista sekä tulevia tapahtumia. Tarkoituksena on tehostaa toimintaamme Länsi-Suomessa, ja siihen tarvitsemme jäsenten aktiivisuutta ja tukea. Lähiajan suunnitelmiin kuuluvat lehtiartikkeli Sanomissa, ompelijavierailu, kenkäkierros ja pukeutumisluento. Olemme myös etsimässä hyvää kokoontumispaikkaa Turusta. Jos tulee asioita tai ideoita mieleen. ottakaa yhteyttä paikallisosaston yhdyshenkilöihin, Janiika Ojalaan, p. 0400-827389, tai Timo Forsténiin, p. 040-5473832.

Yhdistysterveisin

TIMO FORSTEN

UUSIA JÄSENIÄ

Jatkokertomus, osa 5, uusia jäseniä Pieni- ja Isokenkäisiin....

Katriina Kalinainen, Helsinki Kimmo Sariola, Espoo Marja Ekman, Tampere Jukka Rajala, Noormarkku Taina Hokkanen, Saarijärvi Anja Supperi, Muhos Susanna Lindroth, Rovaniemi Sari Kukkonen, Tampere Aila Uusinoka, Tampere Olli Suutela, Helsinki

Tervetuloa!

INFO TANSKAN PITKIEN KLUBISTA:

. . .

Tanskan pitkien klubi on nyt internetissä: http://klub.amaltheavej.o.netby.net

PALAUTETTA LUKIJOILTA

SIITÄ ON JO YLI KYMMENEN VUOTTA, kun olen saanut kaupasta sopivat talvikengät tai lenkkarit (!). Kuljeskelen pikkukengissä, teetetyissä välikausikengissä ja kumisaappaissa. Housuja löytyy melko helposti, pikkutakki silloin tällöin. Paitoja, talvitakkia yms. on tosiaan vaikea löytää.

Nimimerkki: LIITYN JÄSENEKSI

HALUAN KERTOA ERÄÄN TOSI-TAPAUKSEN, joka sattui minulle viime talvena kaupunkimme terveyskeskuksessa. Lääkäri, joka on itse pienenpuoleinen mies, sanoi heti kättelyn jälkeen minulle: "Tehän olette pituusvammainen, melkein pudotitte lamput alas." Mielestäni ei ketään pelkän pituuden (179 cm eikä vielä sen enempääkään) voi luokitella vammaiseksi, siihen tarvitaan muutakin. Sanonta loukkasi minua, ja päiväni oli tosiaan pilalla.

Kerron tämän tosijutun esimerkkinä siitä, miten ajattelemattomia ja tahdittomia ihmiset saattavat olla, vieläpä lukeneetkin, kuten tämä lääkäri.

NAINEN, 179 CM

HONGANKOLISTAJAKSI MINUAKIN KUTSUTTIIN teini-ikäisenä, vaikka olin vain
176-senttinen. Pahempaa kuitenkin on,
jos viitataan ihmisen henkisiin
ominaisuuksiin ja tiettyjen "hyväksyttävien" ominaisuuksien puuttumiseen,
koska nämä saattavat olla arkoja
asioita. - Eikös naureta vain ihmisten
"vitsikkäille" huomautuksille ja olla
samaa mieltä heidän kanssaaan? Se vie
kärjen ivalta. Me olemme kaikki yhtä
hyviä, eikö vain? Tämän asian olen
ainakin huomannut tässä meidän omassa
yhdistyksessämme.

TOIMITTAJASIRKKA

ARMEIJAKOKEMUKSIA

Pääsin armeijasta vuoden alussa. Muita vaatteita sieltä löytyi, mutta alussa olin melkein ilman kenkiä: käytin monta numeroa liian pieniä maihareita, ja tuli hiertymiä ja tulehduksia niin, että jouduin antibioottilääkitykseen. Sitten vasta tilattiin sopivat kengät. Kotoa hain omat lenkkarit ensi hätään.

Sänky ei riittänyt alkuunkaan. Lopulta yli kuukauden kuluttua sain pitkän sängyn, mutta petivaatteet olivat samankokoiset kuin toisillakin. Sain huomautuksen sängyn petaamisesta, kunnes esimieheni käsittivät, että se on mahdoton tehtävä niillä vuodevaatteilla.

PITKÄ SUOMIPOIKA

LÄÄKÄRIREISSU

Työterveyslääkärissä sattui viime syksynä hassu juttu. Menin valittamaan kipeää nilkkaani uudelle työterveyslääkärille. Mies oli virkistävän ystävällinen Hippokrateen oppilas, kätteli, tervehti ja puhui selkeästi niin kuin "ihmisissä pruukataan".

Kuvailin vaivaani mahdollsimman tarkasti ja mainitsin senkin, että minun on vaikea löytää hyviä kenkiä suurten jalkojeni takia. Lääkäri katsoi jalkojani: "Eivät ne isoilta näytä." "Eivät niin", myönsin. "Ne osaavat hämätä, mutta kenkäkaupassa koon kyllä tietää." Lääkärin silmiin syttyi tutkiva hehku: "On ne aika pitkät. Varsinkin varpaat. Näytäpä kättäsi... Onpa aika iso."

Minulle alkoi tulla tunne, että olin kelpo tohtorille kultakimpale, tulevan väitöskirjan loistava aihe, vallankin kun hän jatkoi, että on olemassa sairaus, jossa jäsenet kasvavat liika pitkiksi ja isoiksi. (Olen aktiivisesti unohtanut taudin nimen.)

"Entäpä pään ympärysmitta?", tohtori hehkutti. Ajattelin, että jos hän kysyisi, miksi minulla on niin suuri suu, vastaisin: "Siksi että voisin paremmin syödä sinut, kultaseni!"

Rupesin toppuuttelemaan. "Mutta kun minun perintötekijäni nyt ovat tämmöiset. Koko meidän suku on isoa. Papallakin oli gorillan käsivarret, mutta hän oli silti fiksu mies. Amerikankin kiersi ja puhui kieliä..."

Hehku tohtorin silmissä jäähtyi. Hyvästi väitöskirja, hän tuntui ajattelevan. Samalla hän kai säikähti, että oli mennyt liian pitkälle, koska rupesi innokkaasti perumaan puheitaan. Minä olin kaikesta päätellen onnistunut välttämään tuon kamalan, ylipursuavien geenien aiheuttaman pituuskasvun. Minua harmitti mutta vielä enemmän tohtoriraukan hämmentynyt nauratti paikkausyritys ja nolostunut ilme. Olin miltei pahoillani, etten ollut lääketieteellinen luonnonoikku. Pettymyksestään huolimatta lääkäri diagnosoi nilkkani oikein pätevästi, ja sain jalkaani piikin, mikä asettikin säryn aika nopeasti. Tulipa meistä aika hyvät kaveritkin loppujen lopuksi.

XXXL-JALKA

IKÄRAJA PITUUTTA PAREMPI TAPA KARSIA

Olimme viime kesänä Wasalandiassa. 7-vuotias tyttäreni oli menossa Leppäkerttu-nimiseen laitteeseen. Laitteenhoitaja mittasi "kirahvi-mitalla" ja vastasi: "Et pääse, olet liian pitkä." Liikaa oli alle kymmenen senttiä.

Paha mielihän siitä tuli ennen kaikkea tytölleni ja tietysti minulle äitinä. Miksi laitteisssa ei ole ikärajoitusta? Se olisi oikeudenmukaisempaa. Lapset ovat yksilöitä, ja nyt vain on asia niin, että lapseni kasvaa nopeammin kuin muut saman-ikäiset.

Mutta miksi huvipuiston pitää pientä lasta rangaista tästä? Eihän kaikki uskalla mennä isompiin laitteisiin, vaikka pituus riittäisikin.

Juttelin asiasta vuoropäällikön tai vastaavan kanssa, siihen soitettiin joku toinen mies paikalle. Tämä klovnin ruututakissa oleva mies ei kuitenkaan tuottanut tällä kertaa iloa vaan surua.

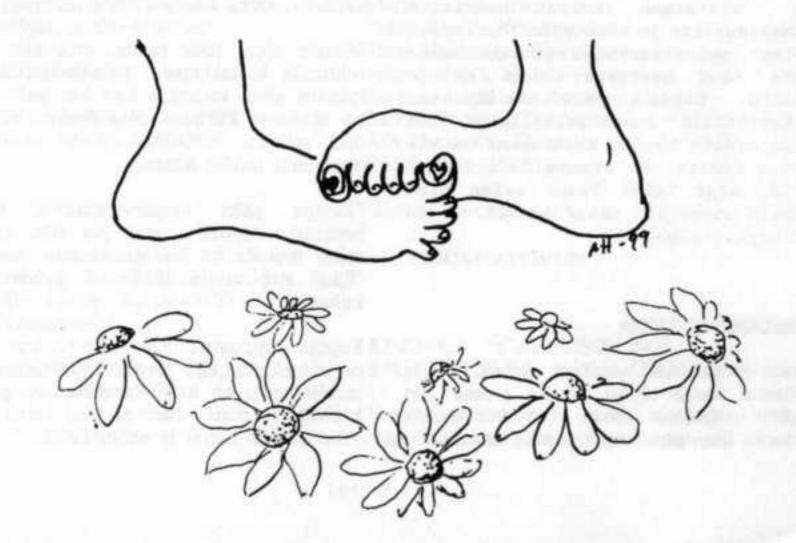
Minulle selitettiin, että mittaustapaa käytetään turvallisuussyistä.

Toiset laitteet kuulemma kestävät painoa paremmin kuin toiset. Ei lapseni paino voi vaikuttaa laitteen kestävyyteen.

Minulle tarjottiin kahvia hyvitykseksi. Ei se lapseni mieli olisi siitä iloksi muuttunut, jos minä olisin kahvia juonut. Vieressä oli hevoskaruselli, jossa seisoi aikuisia. Miksi he pääsevät? Näytti siinä sisäänmenoaukon luona olevan taas tuo "kirahvimitta". Ai niin, mutta nehän ovat aikuisia, eihän heille voi sanoa ei, mutta lapselle, joka on puolustuskyvytön, voi. Lapsella kun muuttuu mieli niin nopeasti. Eihän hän kauan muista, että tuli paha mieli. Tai niinhän te aiankin luulette. Joskus olisi aihetta katsoa läpi sormien.

Lapseni taidan viedä tänä kesänä Tervakoskelle Puuhamaahan. Siellä ei ainakaan katsota pituutta vaan kaikki saavat mennä kaikkiin laitteisiin pelkällä sisäänpääsymaksulla. Sinne kelpaavat myös minun rahani ja mikä tärkeintä, lapseni saa olla vielä lapsi, vaikka hän onkin ikäisiään pitempi.

ÄITI VÄHÄKYRÖSTÄ

Pöytäkirja PIENI- JA ISOKENKÄISET RY:n (SMÅ OCH STORA SKOR RF) kevätkokouksesta, joka pidettiin Hämeenlinnassa 22.05.1999 alkaen klo 13. Kokouksessa oli läsnä 19 yhdistyksen jäsentä oheisen nimiluettelon mukaan.

- § 1 Yhdistyksen puheenjohtaja Maiju Havinen avasi kokouksen toivottaen osanottajat tervetulleiksi.
- Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Tarja Bärn-Fagerlund Hämeenlinnasta ja sihteeriksi Sirkka Pajusola Helsingistä. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Liisa Lavi-Eskelinen ja Ari-Jukka Eskelinen Helsingistä, sekä ääntenlaskijoiksi Marja Viitanen ja Heli Havinen Hämeenkyröstä.
- § 3 Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Siitä oli ilmoitettu yhdistyksen jäsenille jäsenlehden "Kengän Koputuksia" numerossa 1/1999, joka ilmestyi helmikuussa 1999.
- § 4 Hyväksyttiin esityslista, joka myös oli jäsenlehdessä 1/1999.
- 5 Luettiin tilinpäätös per 31.12.1998 ja tilintarkastajien, Merja Syreenin ja Marja Viitasen tileistä ja hallinnosta 2.5.1999 antama lausunto sekä yhdistyksen rahastonhoitajan, Pentti Haaparannan antama lausunto tositteista.
- § 6a Vahvistetiin tilinpäätös ja myönnettiin tili- ja vastuuvapaus yhdistyksen hallitukselle ja muille vastuuvelvollisille.
- § 6b Käytiin läpi toimintakertomus vuodelta 1998 (jäsenlehdestä 1/1999) ja hyväksyttiin se.
- Aloitteet ja muut asiat: Yhdistyksen hallitus oli esittänyt kolmen ansiomerkin antamista aktiivisesta toiminnasta. Ansiomerkki nro 7 annetaan Elise Saloselle Helsingistä, nro 8 Tuula Saaristolle Tampereelta ja nro 9 Olli Sorakivelle Vantaalta. Kukaan heistä ei ollut valitettavasti päässyt tulemaan, joten merkit annetaan heille myöhemmin. Päätettiin anoa itsenäisyyspäivänä myönnettävää ansiomerkkiä Maiju Haviselle.

Päätettiin, että syyskokous pidetään syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna laivaristeilyllä (Viking tai Silja). Otetaan selvää ryhmämatkahinnoista ja ilmoitetaan jäsenistölle seuraavassa jäsenlehdessä.

§ 8 Kokous päättyi klo 14.52.

Vakuudeksi:

Tarja Bärn-Fagerlund kokouksen puheenjohtaja

Sirkka Pajusola kokouksen sihteeri

Liisa Lavi-Eskelinen pöytäkirjan tarkastaja Ari-Jukka Eskelinen pöytäkirjan tarkastaja